

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indledning

Lov om byfornyelse og boligforbedring (byfornylesloven), som trådte i kraft den 1.1.1983, indeholder bestemmelse om, at forslag om revision af loven fremsættes for folketinget med henblik på vedtagelse i folketingsåret 1984-85. Baggrunden for revisionsbestemmelsen er at sikre, at folketinget får lejlighed til at vurdere lovens virkninger efter en indkøringsperiode.

Byfornylesloven afløser saneringsloven, men således, at kommunerne og saneringselskaberne i en overgangsperiode indtil udgangen af 1984 fortsat har haft mulighed for at vedtage saneringsplaner efter saneringsloven, der tilsvarende bevarer sin gyldighed for saneringsplaner, der er vedtaget inden dette tidspunkt. I overensstemmelse med boligministerens redegørelse af 8.2.1983 til folketingets boligudvalg vedrørende den bevillingsmæssige situation m.v. på sanerings/byfornylesområdet, har boligstyrelsen i overgangsperioden administreret sådan, at kommunerne indtil udgangen af 1984 selv har kunnet vælge, om de ønskede at gennemføre byfornyelse efter saneringsloven eller byfornylesloven. I overgangsperioden har alle kommuner valgt at gennemføre byfornyelse efter saneringsloven. Det skyldes navnlig, at bevillingsvirksomheden er tilrettelagt med henblik på at få afviklet igangværende eller planlagte saneringsaktiviteter forud for byfornylesaktiviteter, samt det forhold at sanering/byfornyelse er en kompliceret proces, og at kommunerne derfor har foretrukket at gennemføre processen efter den lov, hvor der er opsamlet viden og erfaringer.

I den forløbne periode er der efter byfornyleslovens kap. III vedtaget boligforbedringsbeslutninger for enkeltejendomme inden for den ramme på 200 mill. kr., som er afsat på finanslovene for 1983 og 1984. Endvidere har to kommuner fået boligstyrelsens tilladelse til at træffe byfornylesforsøgsbeslutninger, og en tredje kommune er igang med at forberede en sådan beslutning. Endelig har enkelte kommuner truffet boligforbedrings-

beslutninger inden for de ordinære bevillingsrammer. Når bortses herfra har kommunerne ikke truffet byfornyles- eller boligforbedringsbeslutninger. Byfornylesloven har således kun i meget begrænset omfang været afprøvet i praksis.

På grund af det sparsomme erfaringsgrundlag har forslaget om ændring af byfornylesloven karakter af minimumsændringer, hvor de politiske hovedsynspunkter, som blev fastlagt ved lovens vedtagelse i 1982, fastholdes. Ændringsforslagene har hovedsageligt til formål at løse en række tekniske problemer, som dels har vist sig i forbindelse med boligstyrelsens arbejde med udfyldning af lovens bestemmelser og dels er blevet påpeget i henvendelser, boligministeriet har fået fra især kommuner og byfornyleselskaber.

2. Lovforslagets hovedpunkter

a. Byfornylesbeslutninger

I ejendomme, der hidtil har været anvendt til beboelse og erhverv foreslås det – når erhvervsdelen er af begrænset omfang – at kommunalbestyrelsen får en vis mulighed for at beslutte, at erhvervsdelen ombygges til boliger. Muligheden for i begrænset omfang at ombygge erhvervslokaler er også til stede i saneringsloven og er navnlig praktisk, når erhvervsvirksomheden er ophørt eller må forventes at ophøre i nær fremtid, eller når erhvervsvirksomheden medfører betydelige gener for beboelsen. Ombygningen må ikke medføre en forringelse af områdets servicefunktioner. Det er endvidere en forudsætning, at der ikke er behov for at disponere over erhvervslokalerne til indretning af servicevirksomheder efter reglerne i lovens § 7, stk. 2.

I lighed med reglerne i saneringsloven foreslås det, at kommunalbestyrelsen får adgang til at ekspropriere og nedrive bygninger, før der er truffet en byfornylesbeslutning, hvis nedrivningen må forventes indeholdt i en senere beslutning om byfornyelse. Den foreslåede adgang hertil er imidlertid i modsætning til reglerne i saneringsloven begrænset til bygninger, hvor nedrivningen vil af-